

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1PP/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014417
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119014417.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci odsúdeného H. H., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom Z. XXX, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Ilava 05. júna 2019 rozhodujúc o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku, § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona sa odsúdený H. H., nar. XX.XX.XXXX podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 24.09.2012, sp. zn. 2T 77/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To 139/2012 zo dňa 28.03.2013, rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 2T 176/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.01.2015, sp. zn. 23To 146/2014.

Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona odsúdenému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Dňa 10.05.2019 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného H. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z obsahu trestného spisu ako aj z oboznámených rozhodnutí súdov vyplýva, že odsúdený H. bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/77/2011 zo dňa 24.09.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 3To/139/2012 zo dňa 28.03.2013 uznaný vinným zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a iné, za čo mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na výkon trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 02.05.2013. Tento (po započítaní doby výkonu trestov odňatia slobody v iných trestných veciach) vykonal dňa 02.07.2018. Dňa 02.07.2018 odsúdený nastúpil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/176/2013 zo dňa 31.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/146/2014 zo dňa 08.01.2015, pre spáchanie pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona. Tento má (po započítaní doby strávenej vo väzbe) predpokladane vykonať dňa 02.06.2020.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 02.02.2017.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 24.04.2019 vyplýva, že odsúdený bol dodaný do výkonu väzby zo slobody predvedením dňa 06.08.2012 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava. Dňa 02.05.2013 odsúdený nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody. Po absolvovaní nástupného oddielu dňa 11.06.2013 bol umiestnený

do oddielu s diferenciačnou skupinou B, kde sa nachádza dodnes. Z komplexného hľadiska možno označiť odsúdeného prístup k riadnemu výkonu trestu odňatia slobody za bezproblémový a na veľmi dobrej úrovni. Adaptácia na podmienky výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného prebehla bez nedostatkov. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas obdobia výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody bolo vždy vhodné a v súlade s ústavným poriadkom. Počas celého obdobia neboli zaznamenané negatíva. Jeho prístup k plneniu svojich povinností a zákazov je pozitívny, k svojmu spáchanému trestnému činu dlhodobo vyjadruje kritický postoj s uvedomovaním si svojho zlyhania a následkov. V styku s odsúdenými a s personálom je slušný. Časový rozvrh dňa dodržiava, poriadok, hygiena a čistota je bez nedostatkov. Doposiaľ mu bolo udelených deväť disciplinárnych odmien, z toho štyrikrát najvyššia možná odmena mimoriadne voľna na opustenie ústavu, pričom vždy bezproblémovo dodržal podmienky a povinnosti súvisiace s udelením odmeny. Disciplinárny trest mu nikdy uložený nebol. Zároveň je nutné uviesť, že sa na základe povolenia riaditeľa ústavu zúčastnil návštevy kultúrneho predstavenia v Dubnici nad Váhom. Voľný čas odsúdený využíva aktívne a zmysluplne. Odsúdený sa výrazne aktívne zapája pri výkone prác pre ústav v rámci všeobecného rozvoja osobnosti odsúdeného. Je aktívnym členom záhradkárskoho krúžku a stolnotenisového krúžku. V predchádzajúcom období bol aktívnym členom počítačového a fitness krúžku. Ďalší voľný čas trávi zodpovedným plnením povinností pri skrášľovaní priestorov zdravotníckeho zariadenia, preferuje aj individuálne formy napr. hranie spoločenských hier. Čítanie literatúry, dennej tlače, týždenníkov, sledovanie televízie. Odsúdený bol pracovne zaradený na viacerých pracoviskách. Svojím pozitívnym, snaživým, svedomitým a vzorným prístupom si vytvoril podmienky na dlhodobé pracovné zaradenie - domáca réžia Zdravotnícke zariadenie. Odsúdený preukázal, že má dostatočne vytvorené pracovné návyky, svoje pracovné povinnosti si plní vzorne a spoľahlivo, za čo bol opakovane disciplinárne odmenený. Ďalej sa nad rámec svojho osobného voľna pravidelne zúčastňuje na prácach pre všeobecný rozvoj osobnosti v rámci sektoru v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu, výmene odevných zvrškov. V minulosti vykonával na chodbe sektoru službu z radov odsúdených, úlohy plnil k spokojnosti personálu. Odsúdený je rozvedený, pri nástupe do výkonu trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť voči dcére Y. H.. Kontakt s vonkajším svetom je na veľmi dobrej úrovni. Výrazné miesto v hodnotovom rebríčku odsúdeného má dcéra a rodina. Extramurálny kontakt sa snaží udržiavať často a nadpriemerne. Opakovane využíva možnosť k prehľbovaniu kontaktu a vzťahu s rodinou prostredníctvom aj stretnutí mimo ústav na základe udelených disciplinárnych odmien na mimoriadne voľno na opustenie ústavu. Počas kontaktu dodržiava zásady slušnosti a korektnosti. Počas výkonu trestu odňatia slobody najskôr spoločne ukončili vzťah s partnerkou H. B. a kontakt minimalizovali na korešpondenčné priania ku sviatkom z dôvodu dĺžky trestu, avšak od jesene 2017 obaja vzťah obnovili a spoločne prehľbujú zdravý, pravidelný a častý kontakt. Odsúdený zároveň pravidelne udržiava písomný a hlavne telefonický kontakt s blízkou rodinou, matka zabezpečuje sprostredkovane kontakt s dcérou. S dcérou sa odsúdený osobne stretol počas mimoriadne voľna na opustenie ústavu, čo v ňom zanechalo výrazne silné a emotívne pocity, so zrejmým úsudkom. Odsúdený z hľadiska komplexnosti dlhodobo plní stanovený program zaobchádzania v plnom rozsahu. Ide o odsúdeného s bezkonfliktným, vzorným správaním, kritickým postojom k spáchanej trestnej činnosti, ako aj uvedomovaním si následkov svojho konania. Odsúdený dlhodobo vyjadruje svoj cieľ viesť riadny život po prepustení, aktívne a osobne sa podieľať na upevňovaní rodinných vzťahov so svojou dcérou, partnerkou, jej dcérou a priamymi rodinnými príslušníkmi. Odsúdený disponuje prehlásením o zabezpečení pracovnej činnosti po prepustení. Resocializačná prognóza je hodnotená ako priaznivá na základe nízkeho rizika sociálneho zlyhania. Záverom hodnotenia ústav konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúča sa podmienené prepustenie.

Z hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je priaznivá na základe nízkeho rizika sociálneho zlyhania.

Z odpisu registra trestov ako aj zo skráteného výpisu odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol v minulosti 8 krát trestne stíhaný, a to najmä pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, pre trestný čin lúpeže, trestný čin útoku na verejného činiteľa.

Odsúdený na verejnom zasadnutí v rámci konečného návrhu uviedol, že môže len zopakovať, že ľutuje svoj predchádzajúci spôsob života. Chce dokázať ľuďom, na ktorých mu záleží, že ich vie aj nesklamať. Ešte chce uviesť, že si bude riadne plniť vyživovaciu povinnosť, ktorá mu je stanovená. Má zabezpečenú prácu.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že žiada vyhovieť žiadosti. Poukazuje na hodnotenie ústavu. Odsúdený plní všetky programy. Myslí si, že sú ozaj splnené všetky podmienky na prepustenie, a preto žiada, aby bolo vyhovené žiadosti.

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám s tým, že záver zostáva nezmenený.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje žiadosť odsúdeného zamietnuť, a to s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, kde bol viackrát trestaný a nepoučil sa z toho.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, s hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, s pripojeným hodnotením rizika sociálneho zlyhania, so skráteným výpisom klienta a tiež s odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) a taktiež boli u odsúdeného splnené podmienky materiálne. Na tomto základe preto dospel súd k záveru, že návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený

vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak tá bola v čase rozhodovania splnená, pretože odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery postupne uložených a nariadených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto podmienka tiež javí ako splnená, pričom súd vychádzal najmä zo skutočností vyplývajúcich z hodnotenia ústavu. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom hodnotenia, pričom dospel k záveru, že odsúdený svojim správaním počas výkonu trestu odňatia slobody, plnením si svojich pracovných i mimopracovných úloh, zaujatými postojmi a vystupovaním preukázal schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Splnená podľa názoru súdu bola aj tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, pričom súd opätovne vychádzal zo skutočností a zistení vyplývajúcich z hodnotenia ústavu a tiež zo záveru ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmienne prepustiť. Dôvodné očakávanie vedenia riadneho života je v danom prípade dané najmä správaním a vystupovaním odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré je na požadovanej úrovni. Z komplexného hľadiska ústav zhodnotil prístup odsúdeného k riadnemu výkonu trestu odňatia slobody za bezproblémový a na veľmi dobrej úrovni. Prístup odsúdeného k plneniu svojich povinností a zákazov je hodnotený pozitívne, k spáchanej trestnej činnosti vyjadruje dlhodobo kritický postoj s uvedomovaním si svojho zlyhania a následkov. Bolo mu udelených deväť disciplinárnych odmien, z toho štyrikrát najvyššia možná odmena mimoriadneho voľna na opustenie ústavu, pričom vždy bezproblémovo dodržal podmienky a povinnosti súvisiace s udelením odmeny. Disciplinárny trest mu nikdy uložený nebol. Odsúdený sa výrazne aktívne zapája pri výkone prác pre ústav v rámci všeobecného rozvoja osobnosti odsúdeného. Je aktívnym členom záhradkárskoho krúžku a stolnotenisového krúžku. V predchádzajúcom období bol aktívnym členom počítačového a fitness krúžku. Ďalší voľný čas trávi zodpovedným plnením povinností pri skrášľovaní priestorov zdravotníckeho zariadenia, preferuje aj individuálne formy napr. hranie spoločenských hier, čítanie literatúry, dennej tlače, týždenníkov, sledovanie televízie. Odsúdený bol pracovne zaradený na viacerých pracoviskách. Svojím pozitívnym, snaživým, svedomitým a vzorným prístupom si vytvoril podmienky na dlhodobé pracovné zaradenie - domáca réžia Zdravotnícke zariadenie. Odsúdený preukázal, že má dostatočne vytvorené pracovné návyky, svoje pracovné povinnosti si plní vzorne a spoľahlivo, za čo bol opakovane disciplinárne odmenený. Ďalej sa nad rámec svojho osobného voľna pravidelne zúčastňuje na prácach pre všeobecný rozvoj osobnosti v rámci sektoru v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu, výmene odevných zvrškov. V minulosti vykonával na chodbe sektoru službu z radov odsúdených, úlohy plnil k spokojnosti personálu. Uvedené skutočnosti týkajúce sa správania, postojov a záujmov odsúdeného tak súd považuje za dôkaz toho, že ústav, resp. osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného skutočne pozitívne vplyvajú na odsúdeného a jeho riadnu resocializáciu. Zároveň súd prihliadol na to, že odsúdený zastáva kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a tiež, že podľa záveru ústavu odsúdený plní stanovený program zaobchádzania v plnom rozsahu. Zároveň súd prihliadol aj na predložený písomný prísľub zamestnania. Podľa názoru súdu podpora odsúdeného formou prísľubu zamestnania je dôležitá najmä z pohľadu jeho prvotného a riadneho začlenenia sa do spoločnosti, najmä ak odsúdený strávil vo výkone trestu odňatia slobody dlhšiu dobu a po ktorej sa odsúdený musí opäť začleniť do spoločnosti. Pri náležitej adaptácii do spoločnosti zohráva podstatnú rolu aj rodinné a sociálne zázemie. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava častý a pozitívny kontakt so svojou rodinou, najmä so svojou dcérou Y. H. (má výrazne miesto v hodnotovom

rebríčku odsúdeného), s matkou a tiež s partnerkou, s ktorou chcú po výkone trestu odňatia slobody žiť spolu a viesť usporiadaný život. Všetky vyššie uvedené skutočnosti tak vo svojom súhrne odôvodňujú záver súdu o tom, že v prípade odsúdeného možno dôvodne očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody bude viesť riadny život.

Súd tiež zohľadnil závažnosť spáchanej trestnej činnosti ako aj trestnú minulosť odsúdeného, pričom má za to, že pokiaľ sa odsúdený zamestná (tak ako má prisľúbené a ako prezentuje), s pomocou rodiny sa náležite adaptuje do spoločnosti a naďalej bude zastávať kritický postoj k páchanej trestnej činnosti (a tento reálne premietne aj do svojho života), riziko páchania trestnej činnosti odsúdeným sa výrazne eliminuje.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že v prípade odsúdeného H. H. bola splnená aj tretia zákonná podmienka pre podmiennečné prepustenia odsúdeného, nakoľko podľa názoru súdu možno dôvodne očakávať, že odsúdený povedie na slobode riadny život a ďalšej trestnej činnosti sa nedopustí.

Súd sa preto stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd zároveň dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Súd konštatuje, že riziko recidívy nemožno u žiadneho odsúdeného, a teda ani v prípade H. H. úplne vylúčiť, avšak vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, s prihliadnutím na to, v akom ústave odsúdený trest vykonáva, dospel súd k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko po dôslednom zvážení spĺňa odsúdený podľa názoru súdu zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie. V záujme eliminovať prípadné riziko ďalšej trestnej činnosti zo strany odsúdeného, súd odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorú vzhľadom na zostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody a správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, považuje súd za primeranú, vhodnú a dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.